

Publicerad 2019-12-18 20:51 av Catherine Brandt

Är jag ett av offren i terror massakern? Deras ord hörs, de pratar om massmördare, detta kan handla om verkligheten och de bevakar mig, här i närheten där jag bor. Skriver de film? Informerar de oss grannar?

Nej, men är jag rädd för "de som hänger" här?

"Hon vet, om hon inte arbetar blir hon torterad" den unga kvinnans ord ekade i det tomrum hon befann sig i, än en gång hade hon bevisat sin skuld. Livet skulle nu aldrig bli, det som en gång varit, en ny dag kommer och i det onda, finns nu endast minnet kvar.

En tid trodde jag dom hade makt över mig, men för vem skriver jag egentligen de som nu fått domen på sin framtid, de som aldrig kommer bli fria i tanken är de kvinnor som bevakar mig och tror mitt arbete är påtvingat till deras fördel?

Är det för dessa terrorister som bränner folkets kroppar eller är det för min egen skull och ja, jag tror till sist att allt bara kommer bli, till seger för mina mannar.

"Hon vet, om hon inte arbetar blir hon torterad"

Den meningen hänger här i texten..
som ett minne och en förklaring till
varför jag vittnar; terrorn i området.

Och jag vet hur det känns, detta främmande.

"Tortyren"

(De är inte trovärdiga de som torterar)

Men var är Polisen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten